

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/155/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313206632
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8313206632.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v právnej veci žalobcu: Poľovnícka spoločnosť urbárska Pčoliné, 067 35 Pčoliné, IČO: 42082838, zastúpeného Mgr. Ivanom Chvostekom, advokátom so sídlom Štefánikova 17, 066 01 Humenné proti žalovaným: 1. Poľovnícka spoločnosť Pavlovec Pčoliné, 067 35 Pčoliné, IČO: 42079110, zastúpenému JUDr. Jurajom Ferenčíkom, advokátom so sídlom Krivá 23, 040 01 Košice, 2. P. W., nar. XX.X.XXXX, bytom I. I. XXX/XX, XXX XX Q. O. o určenie neplatnosti zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné č.k. 15C/15/2013-307 zo dňa 17.05.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Žalovanému v 2. rade vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom I. súd žalobu zamietol. II. Vyslovil, že žalovaným vo vzťahu k žalobcovi priznáva náhradu trov konania v celom rozsahu s tým, že o ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej súdom prvej inštancie.

2. Právne odôvodnil súd prvej inštancie svoje rozhodnutie ust. § 13 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve a ust. § 137 zákona č. 160/2005 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej C.s.p.).

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že základným procesným predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Súd sa musí zaoberať otázkou existencie naliehavého právneho záujmu na určovacej žalobe už po začatí konania, pričom naliehavý právny záujem na požadovanom určení musí byť daný aj v čase rozhodovania. V súvislosti s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu pri žalobe o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva súd dospel k záveru, že vo veci nie je daný naliehavý právny záujem a to najmä preto lebo žalobca nepreukázal stav ohrozenia alebo neistotu v jeho právnom postavení. Vyslovením neplatnosti tejto zmluvy uzatvorenej medzi M. W. a žalovaným v 1. rade by sa žalobcove postavenie nezlepšilo, pretože mu nič nezaručuje, že by došlo k podpisu zmluvy o výkone práva poľovníctva medzi vlastníkom predmetných nehnuteľností a ním. V súčasnosti prebiehajú súdne konania o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do vlastníctva Lesopoľnohospodárskeho majetku Ulič, š.p., ktoré nie sú právoplatne skončené. Vyslovením neplatnosti predmetnej zmluvy by sa nielenže nezlepšilo

právne postavenie žalobcu ale v súčasnej dobe, keď sa rozhoduje o úprave vlastníckych práv k predmetným nehnuteľnostiam, by došlo k zhoršeniu postavenia a k neistote v právnom postavení ďalších dotknutých subjektov, t.j. tak žalovaného v 1. rade ako aj ostatných spoluvlastníkov pozemkov začlenených do Poľovného revíru F.. Žalobca odvodzuje podanie a odôvodnenosť podanej žaloby najmä od skutočnosti, že M. W. uzavrela so žalovaným v 1. rade Poľovníckou spoločnosťou Pavlovce Pčoliné zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva a to napriek tomu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/121/2004 bolo vydané dňa 22.6.2004 predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal M. W. nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX kat. úz. F., t.j. parcelami, ktoré sú predmetom zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva, najmä aby nepreviedla tieto nehnuteľnosti na inú fyzickú, či právnickú osobu odplatne, či bezodplatne, aby neuzavrela nájomnú zmluvu, záložnú zmluvu, nezriadila vecné bremená odplatne, či bezodplatne, nevložíla tieto nehnuteľnosti ako nepeňažný vklad inej právnickej osobe, nevykonávala právo obhospodarovania v zmysle LHP a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/121/2004. Napriek tomuto zákazu M. W. následne uzavrela s Poľovníckou spoločnosťou Pavlovec Pčoliné zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva, ktorú následne schválil svojim rozhodnutím Krajský lesný úrad v Prešove rozhodnutím zo dňa 01.6.2010. Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 1Sžr/166/2011 zo dňa 05.6.2012 vyslovil jednoznačný právny záver, že je nepochybné, že Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 5C/121/2004 zo dňa 22.06.2004 nezakázal M. W. uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva, lebo ak by tak mienil urobiť, potom takéto obmedzenie vlastníckeho práva mal v súlade so zásadou právneho štátu vo výroku svojho uznesenia uviesť. Nakoľko tak neurobil, nie je možné toto uznesenie vykladať v tom duchu, že menovanej M. W. aj zakazuje v rámci svojho vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva. M. W. mala teda zákonné právo vlastníčky predmetných nehnuteľností vstúpiť do zmluvného vzťahu a podpísať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva s tým subjektom, ktorý uznala za vhodný a teda aj so žalovaným v 1. rade. Takáto argumentácia žalobcu teda pre úspešnosť podanej žaloby nemôže obstáť rovnako ako neobstojí ani argument, že na súde prebieha súdny spor, v ktorom Slovenská republika v zastúpení Lesopoľnohospodársky majetok, š.p. Ulič žaluje M. W. o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorých sa týka zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva. Ako správne uviedol žalovaný v 1.rade aj v prípade, ak by došlo k zmene vlastníckych vzťahov k týmto pozemkom a súd by vyslovil, že ich vlastníkom je Slovenská republika v zastúpení LPM š.p. Ulič, nebol by to dôvod na vyslovenie neplatnosti zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva, pretože v takom prípade by nový vlastník vstúpil do zmluvného vzťahu na strane prenajímateľa v súlade s ust. § 13 ods. 4 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve. Pod vecnou legitimáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti v občianskom súdnom konaní rozumie oprávnenie alebo povinnosť účastníkov vyplývajúca z hmotného práva. Vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívna vecná legitimácia) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti vyplývajúcej z hmotného práva (pasívna vecná legitimácia), o ktorých sa v konaní rozhoduje. Žalobca nebol účastníkom zmluvného vzťahu a nebol účastníkom Zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva, nevystupoval v zmluve ako zmluvná strana, ani ako nájomca. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti ako aj citované zákonné ustanovenia súd žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu, pretože určením neplatnosti zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi stranami sporu. Žalobca nemôže mať v tomto smere naliehavý právny záujem v zmysle ustanovenia § 137 písm. c) C.s.p., takáto žaloba jeho situáciu nijakým spôsobom nevyrieši, a druhým dôvodom na zamietnutie žaloby bol nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane žalobcu.

4. Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvej inštancie podľa ust. § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. V danom spore boli v celom rozsahu úspešní žalovaní, preto im súd priznal plnú náhradu trov konania s tým, že o ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie žalobca. Namietal, že preukázal právoplatné a vykonateľné uznesenie Okresného súdu Humenné sp.zn. 5C/121/04 zo dňa 22.06.2004 o nariadení predbežného opatrenia v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 23.08.2004 sp.zn. 3Co/174/2004, ktoré bolo závažným spôsobom porušené, nerešpektované, dôsledkom čoho získal žalovaný v 1. rade nájomnú zmluvu pre účely výkonu práva poľovníctva na začnú a rozhodujúcu výmeru 804,66 ha lesných pozemkov podpísanú M. W. „právnou predchodkyňou žalovaného v 2. rade, ktorá mala výslovný zákaz uzavrieť nájomnú zmluvu, záložnú zmluvu, zriadiť vecné bremeno

odplatne, či bezodplatne atď. a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 5C/121/2004. Žalobca má za to, že týmto došlo k porušeniu ústavnoprávnych a medzinárodnoprávnych garantovaných princípov právneho štátu a to princípu materiálnej spravodlivosti a ochrany zákonnosti. Z rozhodnutia Krajského lesného úradu z 01.06.2010 č.j. 10/00183-FA vyplýva, že nájomná zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva medzi žalovaným v 1. rade a M. W. bola vzhľadom na výmeru pozemkov rozhodujúcim subjektom pri schvaľovaní nájomných zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva a to napriek doposiaľ existujúcemu právoplatnému a vykonateľnému predbežnému opatreniu zakazujúcemu M. W. prenajať predmetné pozemky, t.j. k akémukoľvek účelu. Žalobca ako poľovnícka spoločnosť, ktorá sa uchádzala v správnom konaní o právo poľovníctva má v tomto konaní skutočný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej nájomnej zmluvy na výkon práva poľovníctva, pretože pri schvaľovaní zmlúv Obvodným lesným úradom v Snine o postúpení výkonu práva poľovníctva v uznanom Poľovnom revíri F., bol žalovaný v 1. rade nezákonne zvýhodnený, resp. bez predmetnej napadnutej nájomnej zmluvy na výmeru 804,66 ha by práve žalobca získal potrebnú väčšinu pozemkov a žalovaný v 1. rade by v správnom konaní nebol úspešný. Takto boli subjektívne práva žalobcu ako aj jeho členov, ktoré im garantuje čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky závažným spôsobom porušené. Jednoznačne neboli splnené zákonné podmienky, resp. vytvorila sa zákonná prekážka brániaca tomu, aby správny orgán mohol schváliť zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva. Nie je možné sa stotožniť s názorom, že uznesenie súdu prvej inštancie sa netýka výkonu práva poľovníctva s odôvodnením, že to nie je vec. Je zrejme, že predmetné sporné pozemky, na ktoré sa vŕhaje výslovný zákaz prenájmu museli byť dané do užívania žalovanému v 1. rade na základe právneho titulu, ktorým je nájomná zmluva, resp. pozemky boli prenajaté pre účely výkonu práva poľovníctva. K tomu poukazuje žalobca aj na rozhodnutie Krajského lesného úradu z 01.06.2010, č.j. 10/00183-FA, kde je jasne uvedené citovaná časť výroku rozhodnutia na prvej strane „Obvodný lesný úrad v Snine v zmysle ust. § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov schvaľuje nájomné zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva v uznanom poľovnom revíri F.. Z logickej interpretácie je jednoznačne zrejme, že sa jedná o nájomnú zmluvu ako právny titul. Ak teda výkon práva poľovníctva nie je vecou v zmysle občianskeho práva, musí byť teda logicky súčasťou veci, teda súčasťou veci hlavnej, čo je v tomto prípade pozemok. A keďže súčasťou veci nie je vecou, nemôže bez nej samostatne existovať. Samozrejme je teda nutné, aby vznikol nájom veci hlavnej, na ktorú sa už viažu iné práva. M. W. teda nemohla prenajať súčasť veci bez toho, aby neprenajala vec hlavnú, teda pozemok. Nebolo ani v kompetencii správneho orgánu vykladať rozhodnutie súdu svojvoľne, toto svedčí súdu, keď Obvodný lesný úrad v Snine nerešpektoval súdne rozhodnutie o zákaze nakladania s predmetnými lesnými pozemkami o výmere 840,66 ha a to dokonca napriek skutočnosti, že štátny podnik LPM Ulič, je v súdnom spore o určenie vlastníctva k týmto pozemkom vedenom na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 5C/121/2004, kedy o 2/3 týchto pozemkov už bolo prejednané názorom Krajského súdu v prospech štátneho podniku LPM Ulič. Z uvedeného je zrejme porušovanie práv v dôsledku nerešpektovania súdneho rozhodnutia a svojvoľného uzatvorenia si zmluvy. Je zrejme, že práva žalobcu, teda ostatných vlastníkov poľovných pozemkov sú nepretržite po dlhú dobu poškodzované nemožnosťou vykonávať právo poľovníctva, ktoré by im za normálnych okolností pri rešpektovaní zásad právneho štátu patrilo. Je nemorálne, aby si žalovaný v 1. rade so žalovaným v 2. rade spolu so správnym orgánom vytvorili svojvoľne bezprávny stav, ktorý by súdy mali rešpektovať. Preto navrhol, aby odvolací súd vec spravodlivo posúdil. Odvolací súd tento petít vyložil tak, že žalobca navrhuje rozsudok zmeniť a žalobe vyhovieť.

6. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1.rade. Poukázal na to, že momentálny právny zástupca žalobcu je už v poradí tretím právnym zástupcom, ktorý pravdepodobne aj pri podaní odvolania úmyselne nerešpektuje skutočnosti, že dôvody na vyhovie podanej žalobe uvedené v jeho doterajších podaniach sú v rozpore s doterajšími rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj Krajského súdu v Prešove v uvedenej právnej veci. Žalovaný opätovne zdôraznil ako vo všetkých doterajších podaniach, že vo veci možnosti M. W. na podpis zmluvy o nájme výkonu práva poľovníctva, ktorej neplatnosť žiada žalobca rozhodol s konečnou platnosťou Najvyšší súd Slovenskej republiky pod sp.zn. 1Sžr/166/2011 dňa 05.06.2012. V rozsudku na strane 11 pod poradovým číslom 35. je jednoznačne uvedené, že Okresný súd v Humennom uznesením sp.zn. 5C/121/2004 zo dňa 22.06.2004, ktoré bolo potvrdené odvolacím súdom nezakázal M. W. uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva, lebo ak tak mienil urobiť v predbežnom opatrení, potom takéto obmedzenie vlastníckeho práva mal v súlade so zásadou právneho štátu vo výroku svojho uznesenia uviesť. Nakoľko tak Okresný súd v Humennom neurobil, nie je možné toto uznesenie vykladať v tom duchu, že menovanej je zakázané v rámci svojho vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti uzatvárať zmluvu o postúpení

výkonu práva poľovníctva. Taktiež Najvyšší súd Slovenskej republiky v citovanom rozsudku na str. 3 pod poradovým číslom uviedol, že rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. MOBdo/1/03 upravuje nájom veci a výkon práva poľovníctva, ktorý nie je vec tým, že v tomto prípade M. W. evidovaná ako vlastníčka konkrétnych nehnuteľností má zakázané nakladať s týmito nehnuteľnosťami ako s vecou. Tým je preukázané, že predbežné opatrenie Okresného súdu v Humennom zo dňa 22.06.2004, potvrdené uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.08.2004 sa netýka výkonu práva poľovníctva, nakoľko menovaná ako vlastníčka poľovných pozemkov nedávala do nájmu nehnuteľnosť, ale len výkon práva poľovníctva. V konečnom dôsledku sa s týmto právnym názorom Najvyššieho súdu SR stotožnil aj Ústredný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva a to Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 2320/2009-730/1072 zo dňa 10.06.2009, pričom obidve rozhodnutia sú právoplatnými bez možnosti využiť proti nim riadne ani mimoriadne opravné prostriedky. Z uvedených dôvodov je právne irelevantné tvrdenie žalobcu v jeho záverečnej reči, ale aj v odvolaní o tom, že M. W. podpísala zmluvu o nájmu výkonu práva poľovníctva, ktorá je žalobou napadnutá v rozpore s predbežným opatrením Okresného súdu v Humennom zo dňa 22.06.2004. Právne irelevantné je tiež tvrdenie odvolateľa, že výmera poľovných pozemkov, na ktorú podpísala M. W. výkon práva poľovníctva bola rozhodujúcou výmerou pri schvaľovaní nájomných zmlúv pre celý poľovný revír a práve touto skutočnosťou zdôvodňuje odvolateľ naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetnej zmluvy týkajúcej sa výkonu práva poľovníctva v uznanom Poľovnom revíri Pčoliné, čo vyplýva z rozhodnutia Krajského lesného úradu v Prešove sp.zn. 10/00183-FA zo dňa 01.06.2010. K tomuto tvrdeniu odvolateľa žalovaný uviedol, že v prípade Krajského lesného úradu v Prešove ako nadriadeného orgánu Obvodnému lesnému úradu v Snine sa jednalo o odvolací orgán, ktorý v prípade protiprávneho postupu prvoinštancného správneho orgánu pri schvaľovaní medzi iným aj zmluvy s M. W. mal možnosť prípadnú nezákonnosť odstrániť podľa príslušných ustanovení Zákona o správnom konaní. V konečnom dôsledku v mimoodvolacom konaní v predmetnej veci týkajúcej sa schvaľovania nájomných zmlúv rozhodol Ústredný orgán štátnej správy na úseku poľovníctva a to Ministerstvo pôdohospodárstva SR, ktorý vyššie citovaným rozhodnutím potvrdil, že v prípade schvaľovania nájomných zmlúv na postúpenie výkonu práva poľovníctva v prospech žalovaného nedošlo k porušeniu zákona. Týmto stručným konštatovaním je jednoznačne preukázané, že tvrdenie žalobcu o rozhodujúcej výmere poľovných pozemkov vlastníčky M. W. pri schvaľovaní nájomných zmlúv nemá právne opodstatnenie a vôbec nemôže mať vplyv na zrušenie predmetnej zmluvy tak, ako to žiada odvolateľ a už absolútne neprichádza do úvahy, aby týmto argumentom odôvodňoval odvolateľ naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Odvolateľ pravdepodobne nepochopil, že v prípade žalobcu sa nejedná o vlastníka poľovných pozemkov, ale o poľovnícku spoločnosť, ktorá nepodala žalobu na základe ktorej by žiadala súd určiť, že právo poľovníctva v uznanom Poľovnom revíri Pčoliné patrí žalobcovi, ale žiada len určiť neplatnosť jedného konkrétneho právneho úkonu. Tým je jasne preukázané, že v žiadnom prípade nedošlo a ani nedochádza k poškodzovaniu práv žalobcu ani ostatných vlastníkov poľovných pozemkov, keďže v prípade schválenia všetkých zmlúv o nájme výkonu práva poľovníctva v Poľovnom revíri Pčoliné nedošlo zo strany orgánov štátnej správy na úseku poľovníctva k porušeniu zákona. Absolútne nepochopiteľné je tvrdenie odvolateľa, že je nenormálne, aby si žalovaný v 1.rade so žalovaným v 2.rade spolu so správnym orgánom vytvorili svojvoľne bezprávný stav, ktorý by súdy mali rešpektovať aj na základe tohto konštatovania navrhuje, aby odvolací súd vec spravodlivo posúdil. Takéto tvrdenie by právny zástupca odvolateľa nemal predložiť ako súčasť odvolania pokiaľ by si dôkladne preštudoval spisový materiál. Preto žalovaný v 1.rade navrhol rozsudok potvrdiť a zaviazat' žalobcu na úhradu trov odvolacieho konania.

7. Vyjadrenie žalovaného v 1.rade k odvolaniu žalobcu bolo zaslané na vyjadrenie tak žalobcovi, ako aj žalovanému v 2.rade. Ďalšie vyjadrenie súdu predložené nebolo.

8. Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 385 C.s.p. a contrario s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli aj webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 19.09.2019 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal

suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

10. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte k namietaným nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym právnym posúdením, to, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

11. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na vady konania aj na ust. § 221 ods. 1 zrejme bývalého Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30.06.2016. Konkrétne však uvádza, že súd prvej inštancie sa vo svojom odôvodnení nevyporiadal s obranou žalobcu a vzhľadom na rozsiahlosť konania žalobca v tomto odvolaní v celom znení odkazuje na svoju nižšie uvedenú záverečnú reč ako odvolací dôvod, v ktorej je skutkovo zhrnutý celý právny názor na problematiku tejto veci. Žalobca poukázal na skutočnosť, ktorú mal preukázať predložením dôkazu a existenciou doposiaľ právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Humenné sp.zn. 5C/121/2004 z 22.06.2004 o nariadení predbežného opatrenia v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 23.08.2004 sp.zn. 3Co/174/2004, ktoré malo byť závažným spôsobom porušené, nerešpektované a v dôsledku čoho mal získať žalovaný v 1.rade nájomnú zmluvu pre účely výkonu práva poľovníctva na značnú a rozhodujúcu výmeru 804,66 ha lesných pozemkov podpísanú M. W., právnou predchodkyňou žalovaného v 2.rade, ktorá mala mať výslovný zákaz uzavrieť nájomnú zmluvu, záložnú zmluvu, zriadiť vecné bremeno odplatne, či bezodplatne až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 5C/121/2004. Žalobca zároveň poukázal na rozhodnutie Krajského lesného úradu z 01.06.2010 č.j. 10/000183-FA, z ktorého má vyplývať, že nájomná zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva medzi žalovaným v 1.rade a M. W. bola vzhľadom na výmeru pozemkov rozhodujúcim subjektom pri schvaľovaní nájomných zmlúv o postúpení výkonu práva poľovníctva a to napriek doposiaľ existujúcemu právoplatnému a vykonateľnému predbežnému opatreniu zakazujúcemu M. W. prenajať predmetné pozemky, t.j. k akémukoľvek účelu. Žalobca ako poľovnícka spoločnosť, ktorá sa uchádzala v správnom konaní o právo poľovníctva má preto mať v tomto konaní skutočný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti nájomnej zmluvy na výkon práva poľovníctva pri schvaľovaní zmlúv Obvodným lesným úradom v Snine o postúpení výkonu práva poľovníctva v uznanom Poľovnom revíri Pčoliné. Žalovaný v 1.rade mal byť nezákonne zvýhodnený, resp. bez predmetnej napadnutej nájomnej zmluvy na výmeru 804,66 ha by práve žalobca získal potrebnú väčšinu pozemkov a žalovaný v 1.rade by v správnom konaní nebol úspešný. Právo žalobcu, ako aj jeho členov má garantovať článok 20 Ústavy Slovenskej republiky a toto právo bolo závažným spôsobom porušené. Žalobca sa nestotožňuje s názorom, že uznesenie Okresného súdu Humenné, ktorým je zakázané predmetné pozemky o výmere 840,66 ha prenajať sa netýka výkonu práva poľovníctva s odôvodnením, že to nie je vec, je zrejmé, že predmetné sporné pozemky, na ktoré sa vzťahuje výslovný zákaz prenájmu museli byť dané do užívania žalovanému v 1.rade na základe právneho titulu, ktorým je nájomná zmluva, resp. pozemky boli prenajaté pre účely výkonu práva poľovníctva. Ak teda výkon práva poľovníctva nie je vecou v zmysle občianskeho práva, musí byť podľa názoru žalobcu logicky súčasťou veci a p. W. nemohla prenajať súčasť veci bez toho, aby neprenajala vec hlavnú, teda pozemok.

12. Odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolacom konaní nevzniesol žiadne námietky, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie pri rozhodovaní vo veci samej a pre ich zdôvodnenie odvolací súd iba zopakuje čo uviedol súd prvej inštancie, ktorý vyčerpávajúco zdôvodnil sporovým stranám prečo žalobu zamietol.

13. Výsledkami vykonaného dokazovania bolo preukázané, že uznesením č.k. 5C/121/2004-25 zo dňa 22.06.2004 Okresný súd Humenné zakázal M. W. nakladať s nehnuteľnosťami zapísanými na LV č. XXXX kat. úz. F., t.j. parcelami ktoré sú premetom zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva, najmä aby nepreviedla tieto nehnuteľnosti na inú fyzickú, či právnickú osobu odplatne, či bezodplatne, aby neuzavrela nájomnú zmluvu, záložnú zmluvu, nezriadila vecné bremená odplatne, či bezodplatne, nevložila tieto nehnuteľnosti ako nepeňažný vklad inej právnickej osobe, nevykonávala právo obhospodarovania v zmysle LHP a to až do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 5C/121/2004.

14. Krajský lesný úrad v Prešove rozhodnutím č. j. 10/00183-FA zo dňa 01.6.2010 zmenil rozhodnutie Obvodného lesného úradu v Snine č. j. OLÚ2009/00001-1/Ka zo dňa 14.01.2009 tak, že : „Obvodný lesný úrad v Snine v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení neskorších predpisov schvaľuje zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva (ďalej len „nájomná zmluva“) v uznanom Poľovnom revíri Pčoliné, písomne uzavreté medzi nájomcom, t.j. Poľovníckou spoločnosťou Pavlovec Pčoliné a prenajímateľmi:.....W. M., v zastúpení P. W., na výmere 840,66 ha lesných pozemkov na základe splnomocnenia.....“ Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že uvedené poľovné pozemky sú začlenené do Poľovného revíru Pčoliné, uznaného rozhodnutím Lesného úradu v Humennom zo dňa 25. mája 1993 č. LU-502/93-Ki o celkovej výmere 4110 ha. Platnosť schválených nájomných zmlúv je stanovená na dobu 10 rokov odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 1Sžr/166/2011 zo dňa 05. júna 2012 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 1S 88/2010-36 zo dňa 07. júla 2011, ktorým tento vyslovil, že rozhodnutie a postup správnych orgánov, t.j. aj rozhodnutie Krajského lesného úradu v Prešove č. j. 10/00183-FA zo dňa 01.6.2010, ktorým bola schválená zmluva o postúpení výkonu práva poľovníctva uzatvorená medzi nájomcom, t. j. Poľovníckou spoločnosťou Pavlovce Pčoliné a M. W.. V odôvodnení rozsudku Najvyšší súd Slovenskej republiky okrem iného uviedol, že je nepochybné, že Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 5C/121/2004 zo dňa 22.06.2004 nezakázal M. W. uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva, lebo ak by tak mienil urobiť, potom takéto obmedzenie vlastníckeho práva mal v súlade so zásadou právneho štátu vo výroku svojho uznesenia uviesť. Nakoľko tak neurobil, nie je možné toto uznesenie vykladať v tom duchu, že menovanej M. W. aj zakazuje v rámci svojho vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva.

16. Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán v prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Tak ako bolo uvedené vyššie, súd prvej inštancie poukázal na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR, z ktorého vyplýva, že je nepochybné, že Okresný súd Humenné uznesením sp.zn. 5C/121/2004 zo dňa 22.06.2004 nezakázal M. W.O. uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva, lebo ak mienil urobiť, potom by takéto obmedzenie vlastníckeho práva mal v súlade so zásadou právneho štátu vo výroku svojho uznesenia uviesť. Nakoľko tak neurobil, nie je možné toto uznesenie vykladať v tom duchu, že M. W. sa zakazuje v rámci svojho vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva. S týmto názorom sa stotožnil súd prvej inštancie a plne sa s ním stotožňuje i odvolací súd. Dôvody, ktoré uviedol žalobca vo svojom odvolaní a jeho argumentácia vo vzťahu k výkladu uznesenia Okresného súdu Humenné sp.zn. 5C/121/2004 zo dňa 22.06.2004 k otázke zákazu v rámci vlastníckeho práva k dotknutej nehnuteľnosti uzatvárať zmluvu o postúpení výkonu práva poľovníctva je i vzhľadom na vyslovený právny názor Najvyššieho súdu neakceptovateľná. Podľa názoru odvolacieho súdu z hľadiska logiky a argumentačnej súdržnosti nemožno odôvodneniu napadnutého rozhodnutia v tejto časti vytknúť závažné nedostatky. Možno súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že pri žalobe o určenie neplatnosti zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva vo veci nie je daný naliehavý právny záujem a to preto, lebo žalobca nepreukázal stav ohrozenia alebo neistotu v jeho právnom postavení. Vyslovením neplatnosti tejto zmluvy uzavretej medzi M. W. a žalovaným v 1.rade by sa žalobcove postavenie nezlepšilo, pretože mu nič nezaručuje, že by došlo k podpisu zmluvy o výkone práva poľovníctva medzi vlastníkom predmetných nehnuteľností a ním. Neobstojí ani argument, že na súde prebieha súdny spor, v ktorom Slovenská republika v zastúpení Lesopoľnohospodársky podnik, š.p. Ulič žaluje M. W. o určenie vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam, ktorých sa týka zmluva o postúpení výkonu poľovníctva. Aj v prípade, ak by došlo k zmene vlastníckych vzťahov k týmto pozemkom a súd by vyslovil, že ich vlastníkom je Slovenská republika, nebol by dôvod na vyslovenie neplatnosti zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva, pretože skutočne v takom prípade by nový vlastník vstúpil do zmluvného vzťahu na strane prenajímateľa v súlade s ust. § 13 ods.4 zákona č. 274/2009 Z.z. o poľovníctve. Správne súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca ani nie je aktívne legitimovaný na podanie žaloby, lebo nebol účastníkom zmluvného vzťahu a nebol ani účastníkom zmluvy o postúpení výkonu práva poľovníctva. Nevystupoval v zmluve ani ako zmluvná strana ani ako nájomca.

17. Odvolací súd teda súhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že žalobca nemôže mať v tomto spore naliehavý právny záujem v zmysle ust. § 137 písm.c/ C.s.p., pretože takáto žaloba ako podal jeho

situáciu nijakým spôsobom nevyrieši a zároveň obstojí i dôvod na zamietnutie žaloby pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

18. Správne výroku vo veci samej zodpovedá i správny výrok čo do trov konania. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 C.s.p. stotožňuje sa s dôvodmi v rozhodnutí uvedenými ako vecne správny potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Odvolací súd priznal úspešnému žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu k neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.). Z dôvodu, že žalovanému v odvolacom konaní žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli a žiadne mu ani zo spisu nevyplývajú, odvolací súd vyslovil, že žalovanému v 2. rade vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.